

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Der er af hr. Rahbæk Møller stillet et konkret spørgsmål til mig, som jeg gerne vil svare på. Det var, hvordan man skulle betragte den ordrebeholdning, der var ved udgangen af 1987, målt i alt til 14 mia. kr.

Disse ordrer er 100 pct. reelle, forstået på den måde, at de er indgået. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt der er solgt anpartar eller ikke solgt anpartar. I den udstrækning det måtte være anpartsbaseret, er anpartarerne solgt. Det skib til B & W, der også har været diskuteret, indgår ikke i denne ordrebeholdning. Hvis man tager alt det, som har været i Skibskreditfonden efter godkendelse i Industriministeriet, men som endnu ikke er reelle ordrer, drejer det sig, som jeg oplyste i mit indlæg, i alt om 24 mia. kr. omkring årsskiftet 1987-88.

Lad mig også sige til hr. Rahbæk Møller, at vi følger naturligvis løbende i Industriministeriet, som visse ordførere har antydnet det, overordentlig nøje med i, hvordan situationen på de danske værfter er. Vi har løbende kontakt med værftsindustrien og har jo et værftspolitisk kontaktudvalg, hvori jeg har lejlighed til at diskutere sagernes udvikling. Derfor har vi det på nærmeste hold, og jeg føler ikke på nuværende tidspunkt, at der er behov for i så henseende at afgive nogen redegørelse herom til Folketinget.

Lad mig sluttelig sige om det dagsordensforslag, Fælles Kurs har stillet, at jeg for så vidt angår omtalen af værftsområdet ikke under nogen form kan se ideerne i det, ej heller i et statsligt rederi. Lægger man op til at bryde med de traditioner, vi har haft for en liberal skibsfartspolitik, anser jeg det for overordentlig betænkeligt og overordentlig uhensigtsmæssigt, ikke mindst i betragtning af, hr. Jørgen Tved, at 95 pct. af de indtægter, som indsejles af den danske handelsflåde, indsejles på destinationer imellem tredjelande. Det er klart, at man hermed angriber hele grundlaget for denne trafik og denne betydelige indtjening til Danmark. Jeg skal minde om, at det er i alt knap 20 mia. kr., der indsejles til Danmark af skibsfartserhvervet.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Det var næsten forudseligt, at ministeren ville hente den gamle travet frem om, at danske skibe indsejler 95 pct. af indtægterne på cross-

trade imellem tredjelande. Det har intet som helst at gøre med det forslag, som vi har stillet. Der er ingen af de lande, Danmark konkurrerer med, eller hvor Danmark sejler tredjelandsejlad, der ville føle sig den mindste smule brødbetyngt over, at Danmark ville varetage sin indenrigsejlad eller olietransport til og fra Danmark. De ville ikke stille sig hindrende i vejen for noget sådant.

En stor del af Danmarks olieejlad foregår f.eks. mellem Den Persiske Golf og Japan. Kunne man forestille sig, at japanerne ville brokke sig over, at vi oppe i Skandinavien sejlede sådan, som vi nu engang syntes det var bedst?

Derfor er det ikke et argument, der holder. Det er en liberalistisk holdning, man har hæget om, og som man har grebet til i årevis i det ene forsøg at sikre, at der ikke oprettes et statsligt rederi i Danmark, og for at opretholde en forestilling om, at verden er skruet sammen liberalistisk. Det er den ikke. Vi ved jo, at resten af verdens lande – i hvert fald en meget stor del af skibsfartsnationerne – rent faktisk opererer med nationale ordninger for at sikre deres egen skibsfart.

Det er det, jeg sagde før. Der er nogle, der vil lukke Danmark ganske langsomt. Det gælder også for værftsindustrien, det gælder også for en række andre industrier.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil bare konstatere, at for ministerens vedkommende er der åbenbart ikke tale om en rygmarvsreaktion. Ministeren mener ikke, at Folketinget har brug for et beslutningsgrundlag i denne situation, hvor Folketinget efter at have bevilget milliardbeløb for at redde en industri må konstatere, at store dele af den er lukningsruet. Jeg må konstatere, at det er ministerens opfattelse, at i den situation er der ikke behov for et beslutningsgrundlag for Folketinget.

Jørgen Tved (FK):

Jeg har efterhånden lært, at man ikke skal lade sig overraske af ret meget i denne sal og i denne forsamling.

Derfor er jeg ikke blevet så overrasket i dag, som jeg ville være blevet tidligere, når jeg ser, hvem der kan finde sammen om at stille et dagsordensforslag, der fortæller, at situationen